

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci **žalobce F.N.**, zastoupeného Mgr. Liborem Hubáčkem, MBA., advokátem, se sídlem Benešov, Husova 2117, proti **žalovanému Krajskému úřadu Plzeňského kraje**, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, v řízení o žalobě proti **rozhodnutí žalovaného ze dne 8. srpna 2013, č.j. DSH/12909/13,**

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odbor správních činností, oddělení dopravních prostředků ze dne 7.5.2013, čj. MMP/095299/13, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod první zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, porušením § 3 odst. 3 písm. a) téhož zákona, přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod třetí zákona č. 361/2000 Sb., porušením § 18 odst. 4 téhož zákona, a přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, ve znění pozdějších předpisů, porušením § 17 odst. 1 tohoto zákona, za což mu byla uložena pokuta 29.000,-Kč, zákaz řízení motorových vozidel na 12 měsíců a náhrada nákladů přestupkového řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v **žalobě** namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodů uvedených v odvolání s tím, že spor je v otázce rozsahu zmocnění, které žalobce udělil svému zástupci Mgr. D.P. pro řízení před Policií ČR a v navazujících řízeních. V **doplnění žaloby** ze dne 7.4.2014 žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal s jeho námitkou, jakým způsobem správní orgán hodnověrně ověřil, že skutečně telefonicky hovořil s Mgr. D.P. způsobem uvedeným v úředním záznamu, a v tomto směru žalobce namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Podle žalobce se rovněž žalovaný nevypořádal s námitkou žalobce, že písemně učiněný právní úkon určující rozsah zmocnění advokátovi nemůže pozbýt platnosti telefonickým rozhovorem. Žalobce tvrdil, že při osobním dotazu na advokáta si tento na žádný telefonický rozhovor nevzpomínal.

Žalobce citoval ustanovení **§ 33 odst. 2 písm. c) správního řádu**, podle něhož *zmocnění může být uděleno pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu; podpis na plné moci musí být v tomto případě vždy úředně ověřen*. Argumentace žalovaného je podle žalobce postavena na formální možnosti vedení více řízení dle správního řádu souvisejících s jedním určitým předmětem řízení. To však není daný případ, kde bylo možné vést pouze jedno konkrétní přestupkové řízení pro jeden skutek označený jako „ve věci vedené ke dni podpisu této plné moci Policií ČR pod čj. KRPP 165693/Př-2012-030506“. Podle žalobce se evidentně jedná o zmocnění podle **§ 33 odst. 2 písm. a) správního řádu** v rozsahu „skupině úkonů“. Žalobce namítal, že v okamžiku, kdy bylo zmocnění uděleno, bylo zřejmé, že s žalobcem bude vedeno jedno konkrétní řízení, buď dle trestního řádu, nebo podle správního řádu. V závislosti na tom, vyhodnotí-li policejní orgán po výpovědi žalobce, že absentuje úmysl maření výkonu úředního rozhodnutí.

Dále žalobce namítal, že se žalovaný s námitkou žalobce ve vztahu k doručování na adresu ... vypořádává formalisticky, až účelově. Žalobce poukázal na zásadu spolupráce s účastníkem řízení a zásadu šetření práv účastníka řízení. Žalobce nesouhlasil s tím, že správní orgán dokázal dle úředního záznamu telefonicky ověřit skutečnosti u advokáta Mgr. P., ale u žalobce telefonicky ověřit, kam mu doručit a kdy mu skončí pracovní neschopnost, se správnímu orgánu nedařilo, přestože telefonický kontakt na žalobce správní orgán I. stupně měl. Správní orgán I. stupně tak opakovaně doručoval na adresu trvalého pobytu, odkud se pošta opakovaně vracela zpátky, ale postačilo, že měl účinně doručeno, místo aby se zabýval otázkou, jak žalobci skutečně fyzicky doručit.

Žalobce namítal, že podle jeho názoru též rozhodnutí žalobou napadené mělo být doručeno advokátovi Mgr. P. Žalobce měl rovněž za to, že pokud měl správní orgán pochybnosti o rozsahu zmocnění, měl žalobce vyzvat k upřesnění, což neučinil. Žalovaný podle názoru žalobce porušil článek 2 odst. 2 a článek 36 Listiny základních práv a svobod porušením práva na spravedlivý proces, článek 1 odst. 1 Ústavy ČR porušením práva žalobce na právní jistotu v právním státu, § 36 správního řádu odpovídající právu žalobce činit podání a navrhopat důkazy, zásadu ústnosti řízení dle § 49 správního řádu a dle přestupkového zákona, § 2 odst. 3 správního řádu zakotvující zásadu šetření práv účastníka řízení a § 4 správního řádu o povinnosti správního orgánu poučit účastníka řízení o obsahu právních předpisů, aby při jejich neznalosti neutrpěl újmu.

Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** uvedl, že na základě obsahu spisu Policie ČR a v ní obsažené plné moci byl proveden telefonický dotaz správnímu orgánu I. stupně na Mgr. D.P., který sdělil, že byl zmocněn žalobcem toliko pro řízení před Policií ČR, a o tomto telefonickém hovoru byl pořízen úřední záznam. Žalovaný vzhledem k textu předmětné plné moci a vyjádření Mgr. D.P. považuje za zřejmé, že žalobce pro správní řízení o přestupku tohoto advokáta nezmocnil.

Součástí **správního spisu** je zejména radarový záznam o dopravním přestupku zachycující překročení 50-ti kilometrové nejvyšší dovolené rychlosti dne 2.10.2012 ve 14:32 hod. žalobcem s vozidlem Audi RZ ..., kdy byla naměřena rychlost 89 km/hod. bez zohlednění odchylky, a to v Plzni, Dobřanská ulice. Podle úředního záznamu PČR z téhož dne bylo prováděno hlídkou měření rychlosti vozidel na pozemní komunikaci Dobřanská ve směru od Lhoty do Plzně. Žalobci byla po zohlednění odchylky naměřena rychlost 79 km/hod. Po zastavení vozidla a ztotožnění žalobce na základě cestovního pasu, když doklad o pojištění, osvědčení o registraci vozidla a řidičský průkaz nebyl předložen, bylo dále lustrací zjištěno, že žalobci byl vysloven zákaz řízení motorových vozidel do 3.11.2012. Žalobce plnou mocí ze dne 8.11.2012 zmocnil Mgr. D.P., advokáta, aby ho bez jakýchkoliv omezení zastupoval a obhajoval ve věci vedené ke dni podpisu této plné moci Policií ČR pod čj. KRPP 165693/Pr-2012-030506. Zejména byl touto plnou mocí zástupce žalobce zmocněn k tomu, aby se zúčastnil všech jednání v této věci, jednal za žalobce v této věci před orgány PČR, podával v této věci návrhy a podání a činil další právní úkony. Podle úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 8.11.2012 žalobce uváděl, že hlídce předkládal pouze pas, ostatní doklady, tj. řidičský průkaz, osvědčení o registraci vozidla a doklad o pojištění nepředložil. Následně mu jiná hlídka PČR sdělila, že má vysloven zákaz řízení motorových vozidel. Žalobce uváděl, že si ho není vědom, že žádnou písemnost nepřevzal. Řidičský průkaz mu byl zadržen na začátku března na dálnici D1 a byl mu odebrán, protože byl již neplatný. Toho, že je vysloven platný zákaz řízení motorových vozidel rozhodnutím Magistrátu města Jihlavy, si žalobce dříve nebyl vědom. Za doručovací adresu označil žalobce svoji adresu trvalého bydliště... Z výpisu z evidenční karty žalobce ze dne 5.10.2012 vyplývá zákaz řízení motorových vozidel od 3.5.2012 do 3.11.2012, součástí spisu je i rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy ze dne 2.4.2012 o uložení zákazu činnosti žalobci s právní mocí ke dni 3.5.2012. Z kopie doručky obsahující toto rozhodnutí vyplývá, že žalobci bylo rozhodnutí doručováno fíkcí.

Správní orgán I. stupně podle úředního záznamu ze dne 15.11.2012 kontaktoval Mgr. D.P. za účelem zjištění, zda bude před správním orgánem zastupovat žalobce ve věci vedené Policií ČR pod čj. KRPP-165693/Pr-2012-030506. Podle úředního záznamu Mgr. Pašek sdělil správnímu orgánu, že plná moc byla pouze na zastupování před orgány PČR. Oznámení o zahájení řízení a předvolání k jednání na 10.12.2012 bylo žalobci doručováno na adresu trvalého pobytu prostřednictvím fikce. V den nařízeného jednání žalobce kontaktoval správní orgán za účelem omluvy z jednání, kterou následně dokládal rozhodnutím o dočasné pracovní neschopnosti. Předvolání k jednání na 14.1.2013 bylo rovněž žalobci doručováno na adresu trvalého bydliště prostřednictvím fikce, kdy po uplynutí úložní doby následovalo vložení zásilky do schránky. Podáním ze dne 11.1.2013 se žalobce z jednání omlouval z důvodu nemoci a pracovní neschopnosti, kterou dokládal rozhodnutím o dočasné pracovní neschopnosti. Následně správní orgán I. stupně nařídil jednání alternativně na 11.2., 18.2.,

22.2. a 4.3.2013. Podáním ze dne 7.2.2013 se žalobce omluvil z jednání nařízeného na den 11.2.2013 z důvodu pracovní neschopnosti s tím, že „v případě, že bude pracovně uschopněn, dostaví se k jednání dne 18.2.2013, pokud se nedostaví, jeho pracovní neschopnost trvá.“ K tomu žalobce přiložil rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti ze dne 7.2.2013. Jednání v nepřítomnosti žalobce proběhlo dne 22.2.2013 s tím, že se k tomuto jednání žalobce nedostavil a byly splněny podmínky § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Správní orgán I. stupně dále alternativně nařídil jednání na 28.3., 5.4., 10.4. a 19.4.2013 a zásilka s předvoláním byla žalobci opět zasílána na adresu platného trvalého pobytu žalobce a doručována prostřednictvím fikce. Při jednání dne 28.3.2013 vypovídali svědci S. Š. a D.K. Dále správní orgán nařídil jednání alternativně na 3.5., 9.5., 27.5. a 31.5.2013, přičemž zásilka byla doručována žalobci na adresu ..., kdy byla uložena po zanechání poučení u provozovatele poštovní služby dne 12.4.2013. Po uplynutí úložní doby dne 22.4.2013 se zásilka správnímu orgánu vrátila se sdělením pošty, že se žalobce odstěhoval. Z centrální evidence obyvatel vyplynula změna trvalého pobytu žalobce na adresu... ke dni 19.4.2013. Při jednání dne 3.5.2013 vypovídala svědkyně J.M.

Rozhodnutím **správního orgánu I. stupně** byl žalobce uznán vinným z výše uvedených přestupků s tím, že byly splněny podmínky pro projednání věci v nepřítomnosti žalobce. V odůvodnění správní orgán I. stupně uvedl, že přestože ze spisu vyplývá, že žalobce nepřevzal osobně rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy, toto ho nezabavuje odpovědnosti za předmětné jednání, neboť dle § 4 zákona o přestupcích k zavinění postačuje i nedbalost nevědomá. Jelikož byl žalobce dne 3.3.2012 zastaven a kontrolován hlídkou PČR, kdy překročil dovolenou rychlost a toto jednání s ním nebylo na místě vyřešeno, mohl legitimně očekávat, že bude ve věci vedeno správní řízení, a měl se o jeho průběh a výsledek zajímat. Magistrát města Jihlavy doručil rozhodnutí žalobci na adresu trvalého pobytu za užití § 24 odst. 1 správního řádu, kdy po uplynutí úložní doby byla zásilka vložena do schránky žalobce. Z toho je podle správního orgánu I. stupně zřejmé, že pokud žalobce o uloženém zákazu řízení motorových vozidel nevěděl, toto vědět měl a mohl. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo žalobci doručováno na adresu nového trvalého pobytu prostřednictvím fikce. Dne 14.5.2013 byla správnímu orgánu I. stupně doručena plná moc ze dne 2.5.2013, jíž žalobce zmocnil Mgr. P.P., v označeném přestupkovém řízení k nahlížení do spisu, k pořizování výpisů a k přebírání veškeré písemné dokumentace. Dle plné moci ze dne 16.5.2013 žalobce zmocnil Mgr. P. v označeném přestupkovém řízení jednak k převzetí rozhodnutí správního orgánu I. stupně a jednak k podání odvolání.

V odvolání je uvedena jak adresa trvalého pobytu žalobce, tak jako doručovací adresa...

Žalobou **napadené rozhodnutí** nabylo právní moci prostřednictvím fikce dnem 30.8.2013, kdy bylo žalobci doručováno na adresu ... V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce byl před orgány Policie ČR zastoupen advokátem Mgr. D.P. Žalobce sám v průběhu řízení, kdy se správnímu orgánu I. stupně omlouval z nařízených ústních jednání, neuvedl, že by byl ve správním řízení zastoupen advokátem a tuto skutečnost namítal až v odvolání. Žalovaný poukázal na obsah plné moci a rovněž na vyjádření Mgr. P. s tím, že z těchto skutečností považuje žalovaný za zřejmé, že ani sám žalobce nebyl zjevně přesvědčen o skutečnosti, že by měl být v řízení zastupován, neboť pokud by tomu tak bylo,

zcela jistě by toto správnímu orgánu I. stupně sdělil. Následné tvrzení, že plná moc byla udělena Mgr. P. i pro správní řízení, se žalovanému proto jeví účelovým. Pokud by byla plná moc udělena advokátovi Mgr. P. i pro správní řízení, jednalo by se podle žalovaného o plnou moc podle § 33 odst. 2 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. (plná moc pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, kdy obligatorní podmínkou takové plné moci je úředně ověřený podpis). V plné moci však není uvedeno, že by se jednalo o takový typ plné moci, ani takové vymezení nevyplývá z jejího textu. Podle žalovaného se tak zjevně jednalo toliko o plnou moc k zastupování před orgány PČR, což bylo též potvrzeno Mgr. P. Správní orgán I. stupně opakovaně akceptoval žalobcovy omluvy ze zdravotních důvodů dokládané rozhodnutími o dočasné pracovní neschopnosti a k projednání věci v nepřítomnosti žalobce došlo až na základě třetího předvolání, kdy byl žalobce předvoláván na několik termínů ústního jednání a z každého měl možnost se náležitě omluvit, v důsledku čehož by pro něho platilo předvolání na další termín. Ze třetího termínu jednání na 22.2.2013 se žalobce žádným způsobem neomluvil, tedy jednání proběhlo v jeho nepřítomnosti, neboť správní orgán I. stupně není povinen ověřovat si případné trvání pracovní neschopnosti, naopak účastník řízení je povinen v případě nemožnosti dostavit se k jednání se omluvit a doložit důležitý důvod neúčasti. Následně správní orgán I. stupně žalobce předvolal písemností ze dne 5.3.2013 na vícero termínů s tím, že budou prováděny výslechy svědků strážníků. Toto předvolání bylo doručeno řádně pomocí fikce na adresu trvalého bydliště žalobce. Poznámka na obálce, že se žalobce z místa odstěhoval, je pro uplatnění fikce doručení irelevantní za situace, kdy jde stále o místo trvalého bydliště žalobce a žádná adresa pro doručení nebyla správnímu orgánu sdělena. Pokud se žalobce již v dané době na místě nezdržoval, měl si zabezpečit doručování písemností např. formou doručky. Pokud tak neučinil, tento postup jde zcela k jeho tíži. Na základě předvolání se žalobce k prvnímu nařízenému jednání bez omluvy nedostavil, tedy byla věc projednána v jeho nepřítomnosti a byli vyslechnuti svědci strážníci paní K. a pan Š. Správní orgán I. stupně žalobce předvolal opět k několika termínům ústního jednání a současně předvolal ke svědecké výpovědi i svědkyni M. Předvolání bylo doručeno žalobci opět fikcí doručením na adresu tehdejšího trvalého bydliště, kdy písemnost byla od 12.4.2013 uložena u provozovatele poštovních služeb a připravena k vyzvednutí. K vyzvednutí písemnosti nedošlo a správní orgán I. stupně prověřil, že žalobce od 19.4.2013 je evidován na nové adrese trvalého pobytu. Jelikož však datum změny trvalého pobytu nastal až po vypravení předvolání a jeho uložení u provozovatele poštovních služeb, měl žalobce do data změny trvalého pobytu čtyři pracovní dny na případné vyzvednutí poštovní zásilky, a dále i po změně trvalého pobytu měl možnost si písemnosti až do konce úložní doby převzít. Proto byla fikce doručení uplatněna podle žalovaného správně. Jiný výklad by umožňoval podle žalovaného účastníkům řízení mařit doručování účelovými změnami trvalého bydliště. Žalobce se z jednání nařízeného na den 3.5.2013 neomluvil a byl tehdy proveden výslech svědkyně paní M. Žalovaný konstatoval, že žalobce byl opakovaně předvoláván k ústnímu jednání, v některých případech i na více termínů, tedy měl mnoho možností uplatnit procesní práva případně i cestou zástupce, kterého si mohl ve správním řízení zvolit, o čemž byl poučen. Žalobce však svá procesní práva o vlastní vůli, při jednáních, z nichž se neomluvil, nevyužil. Pasáže obsažené v plné moci udělené Mgr. D.P. podle žalovaného neprokazují, že by se mělo jednat o generální plnou moc či plnou moc pro neurčitý počet správních řízení, která by navíc musela být s ověřeným podpisem, přičemž taktéž vyjádření Mgr. D.P. ohledně rozsahu plné moci potvrzuje zmocnění toliko pro řízení před PČR. Tím, že Policie ČR po skončení šetření věc postoupila správnímu orgánu I. stupně do správního řízení o přestupku,

byl podle žalovaného vyčerpán rozsah zastoupení vymezený v plné moci, tedy již nedochází k písemnému vypovídání plné moci a bez dalšího zastoupení zaniká. Správní orgán I. stupně podle žalovaného uvedl, že i přes skutečnost, že byl přesvědčen o tom, že plná moc byla udělena toliko pro zastupování před orgány Policie ČR, kontaktoval telefonicky advokáta Mgr. P. Tímto postupem správní orgán I. stupně podle žalovaného nepochybil, naopak pokud by bylo mezi účastníky dohodnuto zastoupení i ve správním řízení, mohla být na základě tohoto dotazu ze strany Mgr. P. doložena i plná moc pro správní řízení. V daném případě, kdy se žalobce sám z nařízených jednání omlouval a nikterak neuváděl, že by zmocnil Mgr. P. i pro správní řízení, se podle žalovaného jeví nepravděpodobné, že by žalobce Mgr. P. zmocnil v jiném rozsahu, než vyplývá z plné moci a než bylo telefonicky vyjádřením Mgr. P. potvrzeno. Z postupu správního orgánu I. stupně podle žalovaného jednoznačně vyplývá, že k závěru o zmocnění Mgr. P. k zastupování toliko před orgány PČR došel správní orgán na základě obsahu plné moci a tento závěr si jen nad rámec ověřil (pro vyjasnění, zda nebyla uzavřena nějaká další dohoda o zastoupení pro správní řízení). Podle žalovaného je zjevné, že žalobce se na Mgr. P. po celou dobu řízení nikterak ve věci neobracel, tedy se žalovaný domníval, že ani sám neočekával ze strany Mgr. P. jakoukoliv aktivitu ve věci, což opět napovídá správnosti prvotního závěru, že Mgr. P. byl zmocněn toliko k zastupování před Policií ČR. Pokud by totiž měl žalobce zastupovat Mgr. P., jistě by se žalobce obrátil na něj a nikoliv na Mgr. P. Žalovaný dále uvedl, že pokud je stav věci spolehlivě zjištěn a není výslovně nutné osobní vyjádření účastníka řízení pro objasnění skutkového stavu věci, nedostavením se účastníka řízení k projednání věci bez omluvy, a tedy ani jeho případné nevyjádření se k věci, není překážkou pro vydání rozhodnutí ve věci (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. **2As 36/2010-58** ze dne 26.5.2011, dostupný na www.nssoud.cz).

O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) s tím, že žalovaný s takovým postupem souhlasil a žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

Žaloba není důvodná.

Ze žaloby vyplývá, že v zákonem stanovené dvouměsíční lhůtě od doručení napadeného rozhodnutí (§ 71 odst. 2 s.ř.s.) byl uplatněn pouze jeden žalobní bod, a to tvrzení o nesprávném posouzení obsahu plné moci udělené Mgr. P. Soud se s ohledem na tuto lhůtu nemohl již zabývat dalšími námitkami, obsaženými poprvé až v tzv. doplnění žaloby ze dne 7.4.2014, tj. nesouhlasem s doručováním žalobci na adresu trvalého pobytu pouze fikcí, nesouhlasem s formalistickým a účelovým doručováním na adresu ... a nesouhlasem s tím, že správní orgán u žalobce telefonicky neověřil, kam mu doručit a kdy mu skončí pracovní neschopnost.

Podle § 33 odst. 2 správního řádu zmocnění může být uděleno

- a) k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení,
- b) pro celé řízení,

c) pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu; podpis na plné moci musí být v tomto případě vždy úředně ověřen a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu, popřípadě udělena do protokolu.

Soud neuznal tvrzení žalobce, že by správní orgány nesprávně posoudily rozsah zmocnění Mr. P. Z výše shrnutých odůvodnění obou správních rozhodnutí nepochybně vyplývá, že se správní orgány si nečinily úsudek o rozsahu zmocnění na základě telefonického rozhovoru s Mgr. P., nýbrž na základě znění plné moci. Jak uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, telefonický dotaz byl proveden přesto, že správní orgány neměly o obsahu plné moci pochybnosti, tedy pouze nad rámec toho, co vyplynulo z plné moci. Úřední záznam o telefonickém dotazu byl pouze doplňujícím podkladem, nikoli hlavním důkazem o (ne)existenci zastoupení před správními orgány. Proto soud považoval formu úředního záznamu telefonického rozhovoru za dostačující a neuznal námitku, že žalovaný nedostatečně ověřil hodnověrnost tohoto úředního záznamu.

Pokud jde o poukaz žalobce na výše cit. ust. § 33 odst. 2 písm. a) a c) správního řádu, soud podotýká, že je v dané věci nesporné, že se nejednalo o plnou moc udělenou podle písm. c) "pro neurčitý počet řízení", nýbrž podle písm. a). Tento závěr je jednoznačný i z výše shrnutého odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný v něm použil ve vztahu k variantě plné moci podle písm. c) podmiňovací způsob (viz arg. výrazem "pokud by se jednalo o plnou moc podle písm. c), musela by být opatřena ověřeným podpisem").

Soud se ztotožnil se žalovaným v tom, že plná moc byla nepochybně omezena ve smyslu cit. § 33 odst. 2 písm. a) správního řádu jednak výslovným označením věci a jednak výslovným vztahením na policejními orgány. Z plné moci podle názoru soudu její rozsah vyplývá dostatečně přesně tak, že nevyvolává pochybnosti, tudíž nebylo nutné žalobce vyzývat k odstranění vad či k doplnění plné moci. Nelze rovněž přehlédnout, že žalobce sám, přestože opakovaně přímo komunikoval se správním orgánem prvního stupně v rámci svých omluv z jednání, nikdy nezmínil existenci zmocněnce, s nímž by měly správní orgány v dané věci jednat. Žalovanému soud přisvědčil v tom, že poukaz žalobce na existenci zastoupení by byl logický, a pokud nebyl učiněn, svědčí to o tom, že žalobce zastoupen nebyl. Stejná úvaha se nabízí i ve vztahu ke zmocnění jiného zástupce v odvolacím řízení.

Vzhledem k tomu, že správní orgány správně posoudily otázku zastoupení žalobce ve správním řízení, neshledal soud ani porušení v žalobě označených ust. Listiny základních práv a svobod a správního řádu, zakotvujících základní zásady řízení.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě **nákladů řízení** bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 30. června 2014

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Bc. Michaela Karásková